

ARCHITEKTURA MEZI VINICEMI

ARCHITECTURE AMONG VINEYARDS

TEXT Petr Volf

Text se zabývá fenoménem současné architektury, kterým se stala vinařství postavená na konci 20. a v průběhu 21. století. Je zaměřen na objekty postavené ve Spojených státech, Španělsku, Portugalsku, Francii a Itálii podle návrhů světově uznávaných architektů, nositelů Pritzkerovy ceny, jakými jsou Norman Foster, Zaha Hadid či Álvaro Siza. Trendy, které se osvědčily v zahraničí, se pozitivně projevují také v pojetí nových vinařských domů v České republice. Vyznačují se velkorysým architektonickým návrhem, kvalitním řemeslem odvedeným při jejich realizaci i zapojením těchto staveb do krajinného rázu, neboť se nacházejí v epicentru dění, tedy uprostřed vinic.

The text deals with the phenomenon of contemporary architecture – wineries built in the late 20th and during the 21st century. It focuses on objects built in the United States, Spain, Portugal, France and Italy according to designs by world-renowned architects, Pritzker Prize winners such as Norman Foster, Zaha Hadid and Álvaro Siza. Trends that have proved their worth abroad are also positively reflected in the concept of new wine houses in the Czech Republic. They are characterized by a generous architectural design, quality craftsmanship carried out during their implementation and by the involvement of these buildings in the landscape character, because they are in the epicenter of events, i.e. in the middle of vineyards.

Víno je alkoholický nápoj, který byl podle archeologických nálezů požíván na území dnešní Arménie už před šesti tisíci lety (viz Ján M. Bahna, katalog výstavy Architektura a víno ve střední Evropě, 2013). Víno se stalo ojedinělým, nezaměnitelným fenoménem, je součástí nejrůznějších náboženství a jako takové je můžeme pokládat za stmelující prvek euroatlantické civilizace vycházející z křesťanských či židovských kořenů.

Někdy se o něm hovoří jako o božském nektaru. Jedná se o nápoj rituální i relaxační, ve své lahodnosti podněcující fantazii. Sám o sobě je natolik krásný, že jeho složení a nejrůznější nuance mohou být vnímány dílem zrakem, dílem chuťovými pohárky a dílem i čichem. Víno může být bílé, růžové či červené, a to v nespočetné škále odstínění. Kdo chce jeho vlastnosti popsat co nejdůstojněji, musí se opírat o hluboké znalosti rodného jazyka, ba měl by být schopen

1

